

Elämme alkukesää. Kevät ja kesä näyttävät meille uudestaan ja uudestaan toteen sen, kuinka mustasta, kuolleesta maasta nousee uutta elämää esiin. On ollut hienoa koronaeristyksen keskellä katsoa, kuinka kukat nousevat jälleen elinvoimaisina maasta kaikessa loistossaan. Kristinusko on täynnä samanlaisten kuvien toteutumia.

Pääsiäisenä Jeesus makasi kuolleena haudassa ja opetuslapset pelkäsivät. Kuitenkin juuri kuolemallaan Jeesus voitti kuoleman vallan. Kuolemansa jälkeen Jeesus astui ylös taivasiin ja antoi meille sovituksen sanan, jonka varassa elää ja kuolla. Elämme uskossa ja toivossa, mutta emme näkemisessä. Sanan mukaan luotamme siihen, että tämän elämän jälkeen saamme nousta ylös haudoistamme, kuolleesta maasta iankaikkiseen elämään.

Sana antaa meille elämän

Meidän ei tarvitse elää uskottelujen varassa, vaan Jumala on antanut meille sanansa siemenen kylvettäväksi sydämeemme. Kylväjävertauksessakin siemen kasvoi hyvän sadon, kunhan vain sai kasvaa. Sana

itsessään loi kasvun. Meidän sydämessämme sanan siemen saa kasvaa iankaikkisen elämän uskoksi, josta saamme elää jo nyt, vaikka emme vielä iankaikkista elämää näe. Jeesus kutsuu meitä kokemaan, näkemään ja tuntemaan Jumalan sanan eläväksi tekevän voiman päivittäin. Saamme aloittaa päivämme Isä meidän -rukouksella ja raamatunluvulla ja näin turvata Jumalan päivittäiseen apuun.

Tässä on turvallinen armon ja rauhan sana meille myös eristyksen ja koronan keskelle. Jeesus Kristus tulee sanansa kautta meidän luoksemme ja vahvistaa uskoamme. Sanan kautta meidän päivittäinen vieraamme on Kaikkivaltias Jumala, joka tulee luoksemme rakkaudessaan. Emme ole yksin.

HEIKKI SALO